

Aj i Alžběta — tvá milá teta — v starosti počala,
ježto neplodnou — dosti dlouho trvala.

Ta panna tichá — pokorně vzdychá — a odpověď dala
archandělovi — Božímu to poslovi:

Ei hle já dívka — pokorná, tichá — Pána velikého —
staň mi se, posle, podle slova tvého.

Tu hned Spasitel — náš Vykupitel — předivně se vtělil,
by byl člověkem — dolů s nebe sestoupil.

Vykupiteli — náš Spasiteli — dej pro Tvé vtělení —
zde pokoj, v nebi de věčné spasení.

1891.

Z Velké

Velmi zdlouha.

Z nebe jest vy - šel arch - an - děl Pá - ně
a na svět pri - šel k Ma - ri - i Pan - ně,

ne - sa jí po - sel - ství, že má po-

čí - ti a po - ro - di - ti sy - na v svém pa - nen-

ství.

S nebe jest vyšel
archanděl Páně
a na svět přišel
k Marii Panně,
nesa jí poselství,
že má počítí
a poroditi
syna v svém panenství.

Rka: Budiž zdrava,
plná milosti,
s Tebú zůstává
Pambů s vysosti;
Ty jsi požehnaná
mezi ženami,
mezi pannami
néniť rovná žádná.

Když tyto řeči
panna slyšela,
s strachem a péči
odpověděla:
Jakž to byti může,
abych počala
a porodiła?
Nepoznávámť muže!